

Nr 145.

Av herr **Tamm, Gustaf, m. fl.**, om ökat anslag till understödjande av gymnastik och idrott.

I statsverkspropositionen har statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet under L., punkt 8 (238), föreslagit, att till understödjande av gymnastik och idrott, att utgå av inkomst av vadhållning vid idrottstävlingar, för budgetåret 1935/1936 anvisas ett anslag av 85 000 kronor, därav 40 000 kronor enbart till Svenska gymnastikförbundet, vilket är ett av Svenska gymnastik- och idrottsföreningarnas riksförbunds 20 specialförbund.

Undertecknade få med anledning härav anföra följande.

Under budgetåret 1932/1933 utgick anslaget med 120 000 kronor, under budgetåret 1933/1934 med 80 000 kronor och under innevarande budgetår utgör anslaget 85 000 kronor, varav Svenska gymnastikförbundet erhållit 40 000 kronor. Anslagsmedel för riksidrottsförbundet med dess övriga specialförbund och samtliga 22 distriktsförbund m. fl. utgör för närvarande alltså endast 45 000 kronor. Emellertid har på grund av Kungl Maj:ts senare utfärdade bestämmelser riksidrottsförbundet icke ens fått behålla denna senare summa för sin verksamhet, utan har av anslaget *avgått* följande:

Till skiddelegationen	Kr. 4 000:—
Till Sveriges akademiska idrottsförbund . . »	2 000:—
Till Sveriges militära idrottsförbund »	2 000:—
	<hr/>
	Summa Kr. 8 000:—

Anslaget till riksidrottsförbundet och dess alla övriga underlydande förbund med undantag för gymnastikförbundet utgör alltså för innevarande budgetår endast 37 000 kronor, med andra ord en summa *lägre* än det anslag, som för närvarande utgår till ett enda av riksidrottsförbundets 20 specialförbund, nämligen Svenska gymnastikförbundet.

Vid början av budgetåret 1932/1933, då riksdagens anslag utgick med 120 000 kronor, hade riksidrottsförbundet 2 766 föreningar med ungefär 202 000 medlemmar. Den 1 september 1933, då statsanslaget utgick med 80 000 kronor, hade riksidrottsförbundet 3 172 föreningar med 233 148 medlemmar och den 1 september 1934 voro till förbundet anslutna 3 750 föreningar med ungefär 257 400 medlemmar, vilket under *ett* år utgör ett tillskott på icke mindre än 578 föreningar med ungefär 24 250 medlemmar, en procentuell ökning under året av föreningarna med närmare 20 procent. Den 1 januari 1935 hade riksidrottsförbundet 3 845 föreningar med ungefär 277 000 medlemmar.

Det torde vara klart, att denna stora utveckling av riksidrottsförbundet givetvis även fordrar ökade utgifter för den idrottsliga verksamhetens rätta skötsel. Föreningarnas medlemsavgifter kunna icke förslå långt, och att höja dessa låter sig icke göra, då medlemmarna till absolut övervägande delen få anses vara obemedlade och såväl idrottsledarna som idrottsmännen därjämte för sin verksamhet och idrottsutövande i övrigt säkerligen måste vidkännas ekonomiska uppoffringar, i vissa fall rätt så kännbara.

Vissa specialförbund, vilka icke hava möjligheter att genom tävlings- eller andra anordningar förskaffa sig nödvändiga inkomster, behöva ökade förvaltningsbidrag. De 22 distriktsförbunden, vilka, geografiskt sett, administrera den idrottsliga verksamheten inom sina resp. områden, vilka i stort sett sammanfalla med landskapsgränserna, äro i synnerligen stort och trängande behov av avsevärt förhöjda bidrag för att kunna täcka de nödvändigaste administrationskostnaderna, såsom porton, trycksaker, telefon, ofrånkomliga resekostnader och i vissa fall även en blygsam hyra för kansli. För så viktiga verksamhetsgrenar som instruktionskurser, upplysningsverksamhet och inspektioner böra även medel finnas till förfogande. Sist, men icke minst angeläget, anse vi det vara, att tillräckliga medel stå till förfogande för att genom sakkunniga personer på ett tillfredsställande och effektivt sätt övervaka skötseln och vården av landets många idrottsanläggningar, vilka bl. a. under de senaste åren kommit till stånd såsom statliga eller statskommunala reservarbeten.

Med stöd av vad sålunda här anförts, få därför undertecknade hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att det under åttonde huvudtiteln, avd. L., punkt 8 (238), upptagna anslaget (att utgå av inkomst av vadhållning vid idrottstävlingar) till understödjande av gymnastik och idrott måtte för budgetåret 1935/1936 utgå med ett belopp av 100 000 kronor, därav 60 000 kronor till Svenska gymnastik- och idrottsföreningarnas riksförbund att disponeras under de villkor, Kungl. Maj:t kan finna skäl bestämma.

Stockholm den 23 januari 1935.

Gustaf Tamm.

Th. Nilsson.

Torsten Ström.

G. A. Björkman.

Erik von Heland.

Sam Larsson.

Edg. Sjödahl.

David Norman.